

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 269/2018-33

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. júla 2018 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošikovej, zo sudcu Miroslava Duriša a sudcu Ladislava Orosza (sudca spravodajca) o sťažnosti [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED], zastúpenej advokátom Mgr. Romanom Kobellom, Aleja slobody 1899, Dolný Kubín, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitostí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Dolný Kubín v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 1161/1998, za účasti Okresného súdu Dolný Kubín, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitostí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Dolný Kubín v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 1161/1998 porušené boli.

2. Okresnému súdu Dolný Kubín p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 1161/1998 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. ■■■■■ priznáva finančné zadost'učinenie v sume 6 000 € (slovom šesťtisíc eur), ktoré jej je Okresný súd Dolný Kubín p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Dolný Kubín j e p o v i n n ý uhradiť ■■■■■ trovy konania v sume 488,13 € (slovom štyristoosedemdesiatosem eur a trinásť centov) na účet jej právneho zástupcu Mgr. Romana Kobellu, Aleja slobody 1899, Dolný Kubín, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. marca 2018 doručená s'ťažnosť ■■■■■, ■■■■■ (ďalej len „s'ťažovateľka“), zastúpenej advokátom Mgr. Romanom Kobellom, Aleja slobody 1899, Dolný Kubín, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejedanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Dolný Kubín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 1161/1998 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Zo s'ťažnosti a z jej príloh vyplýva, že s'ťažovateľka je v postavení žalovanej účastníčkou konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“). Konanie je vedené okresným súdom pod sp. zn. 9 C 1161/1998. Žaloba bola okresnému súdu doručená žalobcom (bývalým manželom s'ťažovateľky) 21. mája 1998.

Manželstvo sťažovateľky bolo rozvedené rozsudkom okresného súdu sp. zn. 9 C 629/1995 z 2. novembra 1995, ktorý nadobudol právoplatnosť 27. novembra 1995. Predmetom vypořádania BSM sú rodinný dom a zastavané príľahlé pozemky v katastrálnom území [REDAKOVANÉ]. Túto nehnuteľnosť od rozvodu manželstva užíva žalobca (bývalý manžel sťažovateľky) so svojou novou rodinou.

Okresný súd vo veci rozhodol čiastočným rozsudkom sp. zn. 9 C 1161/1998 z 28. júla 2005 tak, že zamietol žalobu v časti o určení, že rodinný dom s pozemkami nepatrí do BSM a že žalobca je výlučným vlastníkom týchto nehnuteľností. Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 23 Co 477/2005 zo 14. marca 2006 označený čiastočný rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Vo veci sa uskutočnili pojednávania v týchto termínoch: 29. október 2001, 20. marec 2002, 3. jún 2002, 28. október 2002, 17. február 2003, 21. máj 2004, 19. júl 2005, 20. január 2010, 15. február 2011, 30. marec 2011, 27. apríl 2011, 29. september 2011, 25. október 2011, 31. január 2012, 31. máj 2012, 10. máj 2016 a 14. december 2016.

Na účel určenia všeobecnej hodnoty predmetných nehnuteľností bol súdnym znalcom [REDAKOVANÉ] vypracovaný znalecký posudok z 26. mája 2008 a jeho doplnok z 11. novembra 2010. Následne bol Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline (ďalej len „ústav súdneho inžinierstva“) vypracovaný znalecký posudok z 27. apríla 2016 a jeho doplnok z 24. januára 2018.

Sumarizujúc doterajší priebeh napadnutého konania, sťažovateľka akcentuje, že *„... hoci súdne konanie č. k. 9 C/1161/1998 vo veci vypořádania BSM bolo začaté pred 20 rokmi, Okresný súd Dolný Kubín ako súd prvej inštancie ku dňu podania tejto ústavnej sťažnosti nedospel k meritórnemu rozhodnutiu vo veci“*.

Sťažovateľka zastáva názor, že po právnej stránke ide o bežný spor tvoriaci štandardnú rozhodovaciu agendu všeobecných súdov, a teda nejde o právne zložitú vec. Osobitne zdôrazňuje, že „masa“ BSM je tvorená len rodinným domom a príľahlými

pozemkami. Sťažovateľka tvrdí, že jej nemožno pričítať žiaden podiel zodpovednosti na doterajšej neprimeranej dĺžke napadnutého konania.

Postup okresného súdu sťažovateľka hodnotí ako „*výnimočne neefektívny*“. Uvádza, že sa nachádza v dlhodobom stave právnej neistoty a že stratila dôveru v spravodlivý výkon súdnej moci. Nehnutelnosti užíva výlučne jej bývalý manžel, pričom sťažovateľka z nich dlhodobo nemá nijaký prospech. Z týchto dôvodov požaduje priznať finančné zadost'učinenie v sume 10 000 €.

Vzhľadom na skutočnosti uvedené v sťažnosti sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Dolný Kubín v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C/1161/1998 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Dolný Kubín prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C/1161/1998 konať bez zbytočných priet'ahov.

3. Sťažovateľke priznáva finančné zadost'učinenie v sume 10 000,- €..., ktoré je povinný Okresný súd Dolný Kubín povinný jej zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Dolný Kubín je povinný uhradiť sťažovateľke trovy právneho zastúpenia v sume 390,50 €... na účet právneho zástupcu...“

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval a uznesením č. k. IV. ÚS 269/2018-13 z 19. apríla 2018 ju prijal na ďalšie konanie.

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval predsedu okresného súdu, aby sa vyjadril k sťažnosti a zároveň oznámil, či trvá na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Predseda okresného súdu v prípise sp. zn. Spr 177/2018 z 30. mája 2018 popísal doterajší priebeh napadnutého konania, ako aj prehľad procesných úkonov

uskutočnených v napadnutom konaní (k tomu pozri časť II tohto nálezu) a následne konštatujúc, že vo veci je nariadené pojednávanie na 27. jún 2018, predovšetkým uvádza:

„... vec nebola ukončená v primeranej lehote i keď aj z prehľadu úkonov je zrejmé, že súd konal a ide v rámci nášho súdu o jediné konanie trvajúce taký dlhý čas. Príčinou však boli v rozhodujúcej miere objektívne okolnosti spočívajúce v dlhodobo zlom personálnom stave na tunajšom súde v období nápadu tohto spisu na tunajší súd, keď v tom čase pracovalo na tunajšom súde 4 – 5 sudcov namiesto plánovaných 13 – 14 sudcov, resp. vznik a zánik Okresného súdu Námestovo, čo spôsobovalo neustále prerozdeľovanie vecí, taktiež prirodzené príchody a odchody sudcov z tunajšieho súdu vzhľadom na predom uvedené skutočnosti. Vplyv na priebežnosť vykonávania jednotlivých úkonov v tejto veci mala aj sedemnásobná zmena jej zákonného sudcu. Taktiež nemožno opomenúť aj podiel strán sporu (účastníkov konania) na dĺžke konania, ktorá je zrejماً z uvedeného prehľadu úkonov, strata spisu v priebehu doručovania spisu znalcovi čo súd nemohol ovplyvniť a taktiež problémy pri potrebnom znaleckom dokazovaní, dlhodobá PN spracovateľky znaleckého posudku Ústavom súdneho inžinierstva v Žiline, kde súd musel pristúpiť k sankciám.“

Predseda okresného súdu zároveň ústavnému súdu oznámil, že netrvá na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie.

Dňa 5. júna 2018 ústavný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľky, aby sa vyjadril ku vhodnosti ústneho pojednávania, a zároveň mu zaslal vyjadrenie predsedu okresného súdu k sťažnosti na vedomie a prípadné zaujatie stanoviska.

Právny zástupca sťažovateľky v podaní doručenom ústavnému súdu 13. júna 2018 oznámil, že netrvá na ústnom pojednávaní vo veci, a k vyjadreniu predsedu okresného súdu o tom, že nemožno opomenúť podiel strán konania na jeho dĺžke, uviedol, že sťažovateľka na rozdiel od žalobcu nerealizovala v konaní žiadne „obštrukčné procesné úkony“. V ďalšom zopakoval tvrdenia uvedené v sťažnosti.

Vzhľadom na oznámenia právneho zástupcu sťažovateľky a predsedu okresného súdu, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, ústavný súd v súlade s § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, pretože dospel k záveru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Predseda okresného súdu v prípise sp. zn. Spr 177/2018 z 30. mája 2018 popísal doterajší priebeh napadnutého konania takto:

«V právnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 9 C 1161/1998 (vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov po rozvoze ich manželstva a ďalšie) napadla na Okresný súd Dolný Kubín 21. 05. 1998 a vo veci sa stala zákonnou sudkyňou [REDAKOVANÉ]. Dňa 27. 10. 1998 bol navrhovateľ vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu. Súdny poplatok bol zaplatený 12. 11. 1998. Dňa 09. 03. 2000 bol vo veci vytýčený termín pojednávania na deň 15. 05. 2000. Na žiadosť právneho zástupcu odporkyne bol termín pojednávania zrušený a vo veci bol určený nový termín pojednávania na deň 03. 07. 2000. Dňa 11. 04. 2000 bolo súdu doručené vyjadrenie odporkyne k predmetnej žalobe. Pojednávanie 03. 07. 2000 bolo odročené na neurčito s tým, aby do jedného mesiaca účastníci konania predložili súdu písomné vyjadrenie ohľadne položiek uvádzaných v žalobe o vyporiadaní BSM. Vyjadrenie od odporkyne bolo súdu doručené 20. 07. 2000. Dňa 20. 10. 2000 bola urgovaná správa od navrhovateľa - resp. jeho právneho zástupcu. Dňa 01. 12. 2000 právny zástupca navrhovateľa doručil súdu čiastočné späťvzatie návrhu. Vo veci bol dňa 10. 08. 2001 vytýčený termín pojednávania vo veci na deň 29. 10. 2001. Pojednávanie bolo odročené na deň 14. 01. 2002 za účelom zabezpečenia účasti odporkyne na pojednávaní a zároveň boli prítomní účastníci vyzvaní, aby na budúce pojednávanie predložili všetky spomínané doklady o nadobudnutí nehnuteľností. Pojednávanie bolo odročené na deň 20. 03. 2002, nakoľko sa po otvorení pojednávania zistilo, že sa nedostavil právny zástupca odporkyne, ktorá ho krátkou cestou ospravedlnila. Zároveň bolo zistené, že žiaden z účastníkov nesplnil pokyn súdu

z predchádzajúceho pojednávania. Z tohto dôvodu boli všetci účastníci vyzvaní, aby súdu do ďalšieho pojednávania predložili všetky potrebné doklady. Dňa 07. 01. 2002 právny zástupca odporkyne predložil súdu kúpnu zmluvu. Pojednávanie bolo odročené na deň 03. 06. 2002. Prítomní účastníci boli poučení o predmete ďalšieho dokazovania s tým, že boli vyzvaní, aby si potrebné doklady ako aj mená svedkov zabezpečili a predložili na ďalšom pojednávaní. Pojednávanie bolo odročené na deň 22. 07. 2002 za účelom predvolania ďalších svedkov vo veci. Právnomu zástupcovi odporkyne, bolo uložené, aby do konca týždňa predložil doklady a to 2 kúpne zmluvy a dohodu, ktoré boli uvádzané vo vyjadreniach odporkyne a jej právneho zástupcu. Pojednávanie bolo odročené na deň 28. 10. 2002, nakoľko bolo zistené, že sa nedostavili účastníci konania a volaní svedkovia, ktorých účasť bola krátkou cestou zrušená. Dňa 22. 07. 2002 bola do zápisnice vypočutá svedkyňa [REDAKOVANÉ]. Pojednávanie dňa 28. 10. 2002 bolo odročené na deň 17. 02. 2003 za účelom požiadania v rámci dožiadania Okresný súd v Žiari nad Hronom o vypočutie svedkyne [REDAKOVANÉ], ktorá požiadala o vypočutie dožiadaným súdom. Právny zástupca navrhovateľa a odporkyne boli požiadaní, aby súdu v lehote 10 dní súdu zaslali mená navrhovaných svedkov. Pojednávanie bolo odročené na deň 23. 04. 2003 za účelom predvolania ďalších svedkov vo veci. Na pojednávaní navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu vzniesol voči konajúcej sudkyne námietku predpojatosti. Pojednávanie bolo odročené na neurčito s tým, že samosudkyňa vyzvala právneho zástupcu navrhovateľa, aby dôvody predpojatosti v písomnej forme súdu zaslal najneskôr do 30. 03. 2003, aby sa samosudkyňa k dôvodom mohla vyjadriť. Dňa 02. 05. 2003 navrhovateľ súdu doručil „Návrh na vylúčenie sudcu“. Spis bol predložený sudcom tunajšieho súdu na vyjadrenie k námietke zaujatosti. Dňa 18. 06. 2003 bol spisový materiál zaslaný Krajskému súdu v Žiline na rozhodnutie o vylúčení sudcov Okresného súdu Dolný Kubín. Krajský súd uznesením zo dňa 22. 08. 2003 rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Dolný Kubín [REDAKOVANÉ] nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vo veci, ktorá je vedená na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 9 C 1161/1998. Spisový materiál bol súdu vrátený z krajského súdu 11. 09. 2003. V súvislosti so vzdaním sa funkcie sudcu zákonnej sudkyne [REDAKOVANÉ], sa vo veci dňom 09. 10. 2003 stala zákonná sudkyňa [REDAKOVANÉ] (Opatrenie č. 30 Predsedu Okresného súdu Dolný Kubín zo dňa 07. 10. 2003). Právny zástupca odporkyne prípisom doručeným súdu

09. 01. 2004 požiadal súd o vytýčenie termínu pojednávania vo veci. Dňa 15. 04. 2004 bol vo veci vytýčený termín pojednávania na deň 21. 05. 2004. Pojednávanie bolo odročené na neurčito za účelom rozhodnutia o prípustnosti vedľajšieho účastníka v konaní [REDACTED]. Dňa 01. 07. 2004 navrhovateľ doručil súdu „Zmenu petitu k spisu 9 C 1161/1998 – uznesením vypustiť zo žaloby“. Dňa 07. 06. 2004 svedok [REDACTED] doručil súdu dôvody právneho záujmu vstupu do konania na strane navrhovateľa. Právny zástupca odporkyne 16. 08. 2004 doručil súdu vyjadrenie k zmene petitu. Po odchode zákonnej sudkyne [REDACTED], ktorá prešla pracovať na Okresný súd Liptovský Mikuláš, sa vo veci dňom 20. 09. 2004 stal vo veci zákonným sudcom [REDACTED] (Opatrenie č. 20 Predsedu Okresného súdu Dolný Kubín zo dňa 17. 09. 2004). Dňom 20. 10. 2004 sa vo veci stala zákonná sudkyňa [REDACTED], kedy jej bola táto vec pridelená náhodným výberom po tom, ako vtedajší zákonný sudca [REDACTED] oznámil dôvody, pre ktoré bolo možné mať pochybnosti o jeho zaujatosti. Uznesením súdu č. k. 9 C/1161/1998-124 zo dňa 26. 11. 2004 bolo vyhovené námietke neprípustnosti vedľajšieho účastníka [REDACTED] na strane navrhovateľa, ktorú vzniesla odporkyňa prostredníctvom svojho zástupcu, pričom toto rozhodnutie bolo uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 23 Co/567/2004-140 zo dňa 22. 02. 2005 ako vecne správne potvrdené. Dňa 22. 06. 2005 bol vo veci stanovený termín pojednávania na deň 19. 07. 2005, na ktorom boli vypočutí účastníci konania a svedok [REDACTED]. Na ďalšom pojednávaní dňa 28. 07. 2005 bolo o časti predmetu konania rozhodnuté čiastočným rozsudkom (keďže predmetom konania je podľa žalobného petitu okrem vyporiadania bezpodielového spoluvlastnícka účastníkov aj návrh navrhovateľa na určenie, že predmetné nehnuteľnosti nepatria do bezpodielového spoluvlastnícka účastníkov a že výlučným vlastníkom týchto nehnuteľností je navrhovateľ), ktorý bol na základe odvolania navrhovateľa uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 23 Co/477/2005-225 zo dňa 14. 03. 2006 zrušený a vec bola vrátená tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. Po vrátení spisu z odvolacieho súdu dňa 12. 07. 2006 a po doručení vyššie uvedeného rozhodnutia odvolacieho súdu zástupcom účastníkov bol vo veci dňa 06. 09. 2006 stanovený termín pojednávania na deň 23. 11. 2006. Toto pojednávanie bolo v súlade s ustanovením § 119 ods. 1 prvá veta O. s. p. odročené na neurčito za účelom nariadenia znaleckého dokazovania, keďže rozhodnutie vo veci závisí od posúdenia skutočností, na ktoré je treba

odborné znalosti (je potrebné, aby znalec stanovil cenu nehnuteľností, ktoré sú predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastnícka účastníkov, pričom o tejto skutočnosti bol navrhovateľ informovaný ústne priamo na pojednávaní dňa 23. 11. 2006 a na základe jeho sťažnosti zo dňa 04. 12. 2006 aj písomne oznámením zo dňa 15. 12. 2006) a keďže odporkyňa prostredníctvom svojho zástupcu so znaleckým posudkom predloženým zo strany navrhovateľa nesúhlasila. Uzneseniami tunajšieho súdu č. k. 9 C/1161/1998-235 a 9 C/1161/1998-236 zo dňa 23. 11. 2006 bolo účastníkom konania ďalej v súlade s ustanovením § 141 ods. 1 O. s. p. uložené, aby v lehote 10 dní zložili preddavok na trovy znaleckého dokazovania každý z nich vo výške 3.000,- Sk. Odporkyňa stanovený preddavok zložila na účet tunajšieho súdu dňa 08. 12. 2006. Navrhovateľ stanovený preddavok do dnešného dňa nezložil, napriek tomu, že uznesenie tunajšieho súdu, ktorým bol na jeho zloženie zaviazaný, nadobudlo právoplatnosť dňa 15. 12. 2006. Keďže následne dňa 15. 01. 2007 navrhovateľ doručil tunajšiemu súdu písomné podanie, z obsahu ktorého vyplynulo, že namieta zaujatosť konajúcej sudkyne, dňa 24. 01. 2007 bol navrhovateľ tunajším súdom písomne vyzvaný, aby obratom oznámil, či vyššie uvedeným podaním mienil podať námietku zaujatosti voči konajúcej sudkyňi a keďže na túto výzvu nereagoval, dňa 26. 02. 2007 bola urgovaná jeho odpoveď. Až písomne podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 05. 03. 2007 navrhovateľ jednoznačne uviedol, že nemá záujem namietať zaujatosť konajúcej sudkyne. Dňa 21. 08. 2007 odporkyňa prostredníctvom svojho zástupcu telefonicky oznámila, že súdu v najbližších dňoch doručí písomne formulované otázky na znalecké dokazovanie. Po niekoľkých telefonických urgenciách zo strany súdu odporkyňa prostredníctvom svojho zástupcu dňa 26. 10. 2007 doručila písomne formulované otázky na znalecké dokazovanie. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 9 C/1161/1998-259 zo dňa 24. 01. 2008 bol potom na podanie znaleckého posudku ustanovený znalec [REDACTED] (jeho úlohou bolo určiť všeobecnú hodnotu nehnuteľností tvoriacich masu bezpodielového spoluvlastníctva s ohľadom na ich stav, v akom sa nachádzali ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov, teda ku dňu 27. 11. 1995). Dňa 04. 03. 2008 bol znalcovi na jeho požiadanie zapožičaný predmetný spis. Dňa 23. 04. 2008 bol znalcovi daný súhlas k predĺženiu lehoty na vypracovanie znaleckého posudku do 26. 05. 2008. Dňa 26. 05. 2008 znalec doručil tunajšiemu súdu písomne vypracovaný znalecký posudok č. 9/2008 zo dňa 26. 05. 2008. Na základe pokynu zo dňa 28. 05. 2008 bol predmetný znalecký posudok doručený zástupcom

účastníkov, pričom spis bol následne predložený vyššiemu súdному úradníkovi tunajšieho súdu [REDACTED] za účelom rozhodnutia o znalečnom. Dňa 13. 06. 2008 vyšší súdny úradník vyzval znalca na špecifikáciu niektorých činností uvedených vo vyúčtovaní znalečného, pričom odpoveď na túto výzvu bola urgovaná dňa 16. 07. 2008. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 9 C/1161/1998-356 zo dňa 12. 08. 2008 vyšší súdny úradník rozhodol o znalečnom. Keďže proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ prostredníctvom svojho zástupcu odvolanie, spis bol dňa 14. 10. 2008 zaslaný na KS v Žiline za účelom rozhodnutia o odvolaní navrhovateľa podanému proti uzneseniu o priznaní znalečného. Medzitým bol navrhovateľ ešte výzvou zo dňa 25. 09. 2008 dotazovaný, aby súdu obratom oznámil, kedy vypovedal plnomocenstvo pre svojho pôvodného zástupcu [REDACTED], keďže odvolanie proti uzneseniu o priznaní znalečného bolo podané aj jeho novozvoleným zástupcom [REDACTED]. Dňa 15. 04. 2009 bolo telefonicky na KS v Žiline urgované vybavenie veci. Dňa 11. 05. 2009 sa spis vrátil z KS v Žiline ako predčasne predložený z dôvodu, že prvostupňový súd nedoručil odvolanie navrhovateľa podané proti uzneseniu o priznaní znalečného znalcovi. Po odstránení tohto nedostatku bol spis opätovne zaslaný na KS v Žiline dňa 08. 07. 2009. Dňa 29. 09. 2009 sa spis vrátil z KS v Žiline, pričom odvolací súd napadnuté uznesenie o priznaní znalečného uznesením č. k. 5 Co/243/2009-398 zo dňa 07. 07. 2009 zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo na základe pokynu zo dňa 30. 09. 2009 doručené zástupcom účastníkov a znalcovi. Na základe ďalšieho pokynu zo dňa 30. 09. 2009 bol spis predložený vyššiemu súdnému úradníkovi tunajšieho súdu [REDACTED] [REDACTED] za účelom opätovného rozhodnutia o znalečnom. Dňa 05. 10. 2009 vyšší súdny úradník vyzval znalca na vyjadrenie sa k námietkam navrhovateľa ohľadne vyúčtovaného znalečného a na časovú špecifikáciu niektorých činností uvedených vo vyúčtovaní znalečného. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 9 C/1161/1998-408 zo dňa 06. 11. 2009 vyšší súdny úradník opätovne rozhodol o znalečnom. Keďže proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ opätovne odvoláame, na základe pokynu súdnej tajomníčky zo dňa 30. 11. 2009 bolo toto odvolanie navrhovateľa doručené na vedomie zástupcovi odporkyne a znalcovi. Dňa 03. 12. 2009 bol spis predložený sudkyňi. Napriek opätovnému odvolaniu navrhovateľa podanému proti uzneseniu o priznaní znalečného, sudkyňa zvažila spis zatiaľ opätovne neposielať na KS v Žiline z dôvodu, že spis sa v poslednom období nachádzal na KS v Žiline

za účelom rozhodnutia o odvolám navrhovateľa podanému proti uzneseniu o priznaní znalečného dohromady takmer 10 mesiacov. Následne dňa 08. 12. 2009 bol vo veci stanovený termín pojednávania na deň 20. 01. 2010, pričom účastníci konania boli prostredníctvom ich zástupcov zároveň výzvam, aby súdu v lehote 10 dní písomne oznámili ďalšie prípadné návrhy na doplnenie dokazovania. Pojednávanie dňa 20. 01. 2010 bolo odročené na deň 15. 02. 2010 za účelom výsluchu svedkov, ktorých mená a adresu oznámi žalobca v lehote 10 dní. Pojednávanie dňa 15. 02. 2010 bolo odročené na deň 31. 03. 2010 za účelom urgovania znalca o zaslanie zápisu z ohliadky sporných nehnuteľnosti. Dňa 16. 02. 2010 bol súdu doručený zápis z ohliadky od znalca [REDACTED]. Dňa 19. 02. 2010 právny zástupca žalobcu doručil súdu žiadosť o odročenie pojednávania na deň 31. 03. 2010 a žiadosť o vypočutie svedkov. Dňa 09. 03. 2010 bol požiadany Okresný súd Liptovský Mikuláš o vypočutie svedka [REDACTED]. Dňa 12. 03. 2010 bol zrušený termín pojednávania na deň 31. 03. 2010. Dňa 15. 04. 2010 súd urgoval Okresný súd Liptovský Mikuláš ohľadom vybavenia dožiadania. Dňa 13. 05. 2010 Okresný súd Liptovský Mikuláš oznámil súdu, že výsluch svedka sa uskutoční 27. 05. 2010. Dňa 31. 05. 2010 bola súdu doručená zápisnica o výsluchu svedka od dožiadaného súdu. Dňa 03. 06. 2010 bolo zaslané na vedomie právnenému zástupcovi žalobcu vyjadrenie žalovanej zo dňa 31. 05. 2010. Dňa 24. 06. 2010 bolo právnenému zástupcovi žalovanej zaslané vyjadrenie žalobcu zo dňa 14. 06. 2010 spolu s výzvou na vyjadrenie sa v lehote 7 dní. Dňa 13. 07. 2010 bolo zaslané na vedomie právnenému zástupcovi žalobcu vyjadrenie žalovanej zo dňa 08. 07. 2010. Výzvou zo dňa 27. 08. 2010 bol znalec [REDACTED] vyzvaný na doplnenie znaleckého posudku č. 9/2008 zo dňa 26. 05. 2008 v lehote 1 mesiaca od doručenie výzvy. O uvedenom boli zároveň písomne upovedomení právni zástupcovia účastníkov. Výzvou zo dňa 14. 10. 2010 bol znalec [REDACTED] vyzvaný na osobné vyzdvihnutie súdnej zásielky obsahujúcej výzvu zo dňa 27. 08. 2010, keďže si zásielku v odbernej lehote nevyzdvihol. [REDACTED] si zásielku prevzal na tunajšom súde osobne dňa 02. 11. 2010. Dňa 16. 11. 2010 bolo tunajšiemu súdu doručené doplnenie znaleckého posudku č. 9/2008 vypracované [REDACTED]. Toto doplnenie bolo dňa 25. 11. 2010 odoslané právny účastníkom účastníkov spolu s výzvou na vyjadrenie sa k nemu v lehote 10 dní. Dňa 22. 02. 2011 bol vo veci stanovený termín pojednávania na deň 30. 03. 2011. Uvedené pojednávanie bolo po prejednaní veci odročené na deň 27. 04. 2011 za účelom opätovného výsluchu znalca

██████████ a za účelom zváženia výsluchu navrhovanej svedkyne ██████████
██████████ Pojednávanie dňa 27. 04. 2011 bolo po prejednaní veci odročené na neurčito
z dôvodu odchodu sudkyne na materskú dovolenku. Dňa 12. 05. 2011 bol spis predložený
zastupujúcej sudkyňi ██████████. Dňa 25. 07. 2011 bol vo veci vytýčený
termín pojednávania na deň 20. 09. 2011. Dňa 12. 08. 2011 právny zástupca žalobcu
doručil súdu žiadosť o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie pojednávaní. Dňa 12. 08.
2011 bol termín pojednávania zrušený a určený nový termín pojednávania na deň 29. 09.
2011. Pojednávanie dňa 29. 09. 2011 bolo po prejednaní veci odročené na deň 25. 10.
2011 za účelom pokračovania v zisťovaní stavu nehnuteľností ku dňu rozvodu.
Pojednávanie dňa 25. 10. 2011 bolo odročené za účelom vyhodnotenia rozporných tvrdení
zúčastnených strán. Dňa 02. 11. 2011 bola právnym zástupcom žalobcu a žalovanej zaslaná
žiadosť, aby v lehote 25 dní od doručenia zaslali súdu výsledok mimosúdneho riešenia
sporných otázok ohľadne stavu nehnuteľností ku dňu rozvodu, zistených na pojednávani
29. 09. 2011 a 25. 10. 2011. Dňa 02. 12. 2011 právny zástupca žalovanej oznámil súdu, že
zo strany účastníkov konanie nedošlo k mimosúdnemu vyriešeniu predmetných sporných
otázok. Dňa 07. 12. 2011 bol vo veci vytýčený termín pojednávania na deň 17. 01. 2012.
Dňa 15. 12. 2011 právny zástupca žalobcu požiadal súd o zrušenie termínu pojednávania
na deň 17. 01. 2012 z dôvodu kolízie. Sudkyňa dňa 27. 12. 2011 zrušila termín
pojednávania a určila nový termín pojednávania na deň 31. 01. 2013. Súd pojednávanie
odročil na neurčito s tým, že bolo uložené právnenmu zástupcovi žalobcu v lehote 5 dní
písomne oznámiť návrh dôkazov, ktoré vo veci majú byť vykonané. Žalovaný 07. 02. 2012
doručil súdu mená a adresy svedkov, ktorých žiadal vypočuť na pojednávani. Dňa 23. 04.
2012 bol vo veci vytýčený termín pojednávania na deň 31. 05. 2012. Právny zástupca
žalovanej 25. 04. 2012 doručil súdu návrh na odročenie súdneho pojednávania z dôvodu
kolízie pojednávaní. Dňa 26. 04. 2012 súd právnenmu zástupcovi žalovanej oznámil, že
neakceptuje návrh na odročenie súdneho pojednávania z dôvodu predvolania 4 svedkov vo
veci. Pojednávanie dňa 31. 05. 2012 bolo odročené na neurčito s tým, že právní zástupcovia
súdu do 14 dní oznámia prípadné ďalšie navrhované dôkazy vo veci. Dňa 25. 06. 2012 súd
zaslal výzvu svedkovi ██████████. Dňa 10. 07. 2012 bola súdu doručená odpoveď na výzvu.
Dňa 13. 07. 2012 súd vyzval právneho zástupcu žalobcu o nahlásenie adries svedkov,
ktorých majú vypočuť na pojednávani. Dňa 19. 07. 2012 bola súdu doručená odpoveď na

výzvu. Dňa 25. 07. 2012 bolo oznámené právnym zástupcom žalobcu a žalovanej, že súd vo veci nariadi kontrolné znalecké dokazovanie a preto v lehote 20 dní od doručenia výzvy nech súdu oznámia okruh otázok. Súd uznesením z 31. 08. 2012 sp. zn. 9 C/1162/1998-674 uložil žalobcovi, aby v lehote 10 dní zložil na účet Okresného súdu Dolný Kubín sumu 600,- eur ako preddavok na trovy znaleckého dokazovania. Proti uzneseniu podal žalobca odvolanie, ktoré bolo doručené tunajšiemu súdu 24. 09. 2012. Spisový materiál bol dňa 10. 10. 2012 zaslaný Krajskému súdu v Žiline na rozhodnutie o odvolaní. Dňa 22. 11. 2012 bol spis vrátený tunajšiemu súdu bez meritórneho rozhodnutia z dôvodu, že napadnuté uznesenie nebolo riadne doručené účastníkovi konania. Po odstránení nedostatkov bol spis dňa 09. 01. 2013 opätovne zaslaný na Krajský súd v Žiline. Krajský súd uznesením zo dňa 31. 01. 2013 uznesenie okresného súdu potvrdil. Spisový materiál bol z krajského súdu vrátený 08. 03. 2013. Dňa 02. 04. 2013 boli urgovaní právnymi zástupcami žalobcu a žalovanej, aby v lehote 20 dní súdu zaslali otázky na znalca. Dňa 15. 05. 2013 právny zástupca žalobcu zaslal súdu okruh otázok na znalca. Súd uznesením zo dňa 23. 05. 2013 nariadil znalecké dokazovanie a ustanovil znalca [REDAKOVANÉ] na podanie znaleckého posudku. Dňa 29. 05. 2013 znalec [REDAKOVANÉ] oznámil súdu, že nesúhlasí s uznesením tunajšieho súdu zo dňa 23. 05. 2013 o ustanovení znalca z dôvodu, že on vykonáva činnosť len v odbore nehnuteľností a na toto dokazovanie by odporúčal iného znalca, ktorý by pracoval aj v odbore nehnuteľností aj stavebníctva. Súd uznesením zo dňa 06. 06. 2013 zrušil uznesenie tunajšieho súdu zo dňa 23. 05. 2013. Súd uznesením zo dňa 06. 06. 2013 nariadil vo veci znalecké dokazovanie a na podanie znaleckého posudku ustanovil znalca [REDAKOVANÉ]. Spisový materiál bol dňa 28. 06. 2013 zaslaný znakovú. Dňa 15. 07. 2013 znalec [REDAKOVANÉ] doručil súdu podanie „Odmietnutie podania znaleckého posudku“. Súd uznesením zo dňa 07. 08. 2013 zrušil uznesenie tunajšieho súdu zo dňa 06. 06. 2013 a nariadil znalecké dokazovanie a na podanie znaleckého posudku ustanovil znalca [REDAKOVANÉ]. Znalkyňa [REDAKOVANÉ] telefonicky odmietla podať znalecký posudok, nakoľko bude od 14. 10. 2013 do konca januára 2014 odcestovaná mimo SR. Nakoľko zákonná sudkyňa dňom 01. 10. 2013 do 01. 06. 2014 odišla na stáž na Krajský súd v Žiline, zákonnou sudkyňou vo veci sa stala [REDAKOVANÉ]. Súd uznesením zo dňa 10. 10. 2013 nariadil vo veci znalecké dokazovanie a na podanie posudku ustanovil znalca [REDAKOVANÉ]. Dňa 28. 10. 2013 bol spis zaslaný znakovú.

Dňa 02. 12. 2013 znalec [REDACTED] doručil súdu žiadosť o doplnenie podkladov k vypracovaniu znaleckého posudku. Súd uznesením zo dňa 13. 12. 2013 uložil znalcovi otázky, na ktoré má zodpovedať v znaleckom posudku. Dňa 24. 02. 2014 súdny znalec doručil súdu urgenciu na doplnenie podkladov k vypracovaniu znaleckého posudku. Dňa 13. 03. 2014 súd zaslal výzvu právny zástupcom žalobcu a žalovanej. Dňa 03. 04. 2014 právny zástupca žalovanej zaslal súdu odpoveď na výzvu. Súd uznesením zo dňa 30. 06. 2014 doplnil uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín zo dňa 10. 10. 2013. Právny zástupca žalobcu dňa 07. 07. 2014 zaslal súdu žiadosť o doplnenie uznesenia o pribratí znalca a stanovení jeho znaleckej úlohy. Spisový materiál tunajšieho súdu bol dňa 01. 07. 2014 zaslaný znalcovi [REDACTED], na vypracovanie znaleckého posudku. 22. 07. 2014. Znalec [REDACTED] telefonicky oznámil súdu, že mu doteraz nebola doručená zásielka so spisom tunajšieho súdu sp. zn. 9 C/1161/1998. Dňa 23. 07. 2014 súd vyzval Slovenskú poštu, a. s. Dolný Kubín, aby v lehote 7 dní oznámili súdu dátum prevzatia zásielky pre adresáta [REDACTED], prípadne o oznámenie, kto zásielku prevzal. V prílohe súd zaslal fotokópiu podacieho hárku. Dňa 24. 07. 2014 súd zaslal Slovenskej pošte, a. s., Dolný Kubín reklamáciu doručenia zásielky. Dňa 05. 08. 2014 bol súdu Slovenskou poštou, a. s., Banská Bystrica doručený výsledok (rozhodnutie) reklamačného konania, z ktorého vyplýva, že podaná reklamácia bola vyhodnotená ako neopodstatnená, pretože v rámci reklamačného konania bolo zistené, že zásielka bola dňa 04. 07. 2014 doručená adresátovi [REDACTED], ktorú prevzal osobne čo potvrdil aj podpisom v doručovacej knihe kuriéra. Súd dňa 06. 08. 2014 telefonicky kontaktoval znalca [REDACTED], ktorému bolo oznámené, že podľa oznámenia Slovenskej pošty, a. s., mu bola zásielka so spisom tunajšieho súdu sp. zn. 9 C/1161/1998 doručená dňa 04. 07. 2014. Zásielku prevzal osobne, čo potvrdil podpisom v doručovacej knihe kuriéra. Na to znalec uviedol, že on žiadnu zásielku (spis) neprevzal, že v tom čase cestoval na dovolenku do Chorvátska. Dňa 12. 08. 2014 súd Slovenskej pošte, a. s., Banská Bystrica zaslal reklamačný list, úradný záznam znalca zo dňa 22. 07. 2014 vo fotokópii, fotokópiu podacieho hárku a výsledok (rozhodnutie) reklamačného konania vo fotokópii. Dňa 14. 08. 2014 súd zaslal znalcovi [REDACTED] [REDACTED] fotokópiu výsledku reklamačného konania pošty zo dňa 04. 08. 2014, zároveň mu bolo oznámené, že súd opätovne zaslal reklamačný list pre Slovenskú poštu, a. s. V prípade rovnakej odpovede súd bude vo veci postupovať nariadením znaleckého

dokazovania ohľadne podpisu v doručovacej knihe kuriéra. Dňa 20. 08. 2014 e-mailom znalec oznámil súdu, že zásielku podľa výsledku reklamačného konania Slovenskej pošty, a. s. osobne neprevzal. Dňa 16. 09. 2014 bola súdu od Slovenskej pošty, a. s., Banská Bystrica doručená odpoveď na sťažnosť so stanoviskom, že opätovným preverením podkladov týkajúcich sa reklamačného konania nezistili pochybenie zamestnancov Slovenskej pošty, a. s., pri vybavovaní reklamácie. Reklamovaná zásielka bola doručená adresátovi. Kuriér vo vyjadrení uviedol, že balík doručil osobne adresátovi, ktorý mu potvrdil prevzatie podpisom v doručovacej karte. Reklamácia bola vyhodnotená správne ako neopodstatnená. Nakoľko kuriér v doručovacej karte nezaznačil číslo prijímateľom predloženého dokladu totožnosti, našu sťažnosť klasifikujú ako opodstatnenú a za pochybenie kuriéra sa súdu touto cestou ospravedľujú. Kuriér bol dôrazne upozornený na dodržiavanie technologických postupov pri dodávaní poštových zásielok adresátom. V prílohe nám predložili kópiu doručovacej karty s potvrdením prevzatia reklamovanej zásielky adresátom. Dňa 17. 09. 2014 súd zaslal znalcovi fotokópiu odpovede na sťažnosť, ktorú podala Slovenská pošta, a. s. na tunajší súd a tiež kópiu podacieho hárku, so žiadosťou aby sa pred nariadením znaleckého dokazovania vo veci vyjadril či na karte v doručovacej knihe je jeho podpis. Zároveň súd požiadal Slovenskú poštu, a. s., Banská Bystrica, aby súdu obratom zaslala identifikačné údaje poštového kuriéra, ktorý doručoval zásielku súdu adresovanú [REDAKOVANÉ], za účelom jeho výsluchu na súde pred nariadením znaleckého dokazovania týkajúceho sa podpisu v doručovacej knihe. Dňa 06. 10. 2014 Slovenská pošta, a. s. zaslala súdu identifikačné údaje poštového kuriéra. Dňa 08. 10. 2014 znalec [REDAKOVANÉ] oznámil súdu, že v doručovacej karte Slovenskej pošty, a. s. nie je jeho podpis. Dňa 09. 10. 2014 bol určený výsluch poštového kuriéra [REDAKOVANÉ] na deň 29. 10. 2014 o 9. 30 hod. na Okresnom súde Dolný Kubín. Zároveň súd začal s rekonštrukciou spisu. Na výsluchu kuriér uviedol, že predmetnú zásielku (spis) znalcovi osobne doručil, ak by toto znalec popieral, je ochotný znalcovi toto uviesť pred ním, že mu balík doručil do vlastných rúk. Dňa 04. 11. 2014 súd vyzval znalca, aby súdu obratom vrátil uvedený spis bez vypracovania znaleckého posudku, inak súd bude nútený na zistenie pravosti podpisu v doručovacej knihe nariadiť znalecké dokazovanie. Dňa 05. 11. 2014 bol na podateľňu OS Žilina prinesený spis Okresného súdu Dolný Kubín 9 C/1161/1998 povereným pracovníkom na preberanie pošty. Tento mu bol odovzdaný pracovníčkou pošty - pri preberaní zásielok. Dňa 14. 11. 2014 súd

vyzval Slovenskú poštu, a. s., Banská Bystrica, aby obratom oznámila súdu, kde sa predmetná zásielka nachádzala od 04. 07. 2014 a z akého dôvodu bola dňa 05. 11. 2014 doručená Okresnému súdu v Žiline. Súd uznesením 24. 11. 2014 rekonštrukciu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9 C/1161/1998 zastavil. Slovenská pošta a. s., Banská Bystrica dňa 01. 12. 2014 zaslala súdu vyjadrenie, že predmetný balík prevzal znalec [REDACTED] dňa 04. 07. 2014. Kuriér tvrdí, že predmetný balík prevzal adresát. Z nezistených príčin sa spis z predmetného balíka našiel vo vestibule pošty Žilina 1. Pracovníčka pošty zodpovedne po prehliadnutí obsahu igelitovej tašky odovzdala spis šoférovi Okresného súdu v Žiline dňa 05. 11. 2014, nakoľko nechcela manipulovať s nájdeným spisom, ktorý si okamžite pracovníci súdu prišli prevziať. Súd uznesením z 03. 12. 2014 v celom rozsahu zrušil uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 9 C/1161/1998-730 zo dňa 10. 10. 2013, ktorý bol ustanovený na podanie znaleckého posudku znalec [REDACTED] a uznesenia č. k. 9 C/1161/1998-738 zo dňa 18. 12. 2013 a č. k. 9 C/1161/1998zo dňa 30. 06. 2014, ktorým súd upravil úlohu znalca. Ďalej súd dňa 03. 12. 2014 s poukazom na § 217 ods. 1 O. s. p. ustanovil znalkyňu z odboru Stavebníctvo, odvetvie Odhad hodnoty nehnuteľností, Odhad hodnoty stavených prác, [REDACTED], na podanie znaleckého posudku. Dňa 22. 12. 2014 žalobca doručil súdu odvolanie proti uzneseniu zo dňa 03. 12. 2014. Súd uznesením zo dňa 02. 04. 2015 zrušil uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín zo dňa 03. 12. 2014 a zároveň nariadil znalecké dokazovanie z odboru stavebníctvo a ustanovil znalecký ústav - Ústav súdneho inžinierstva v Žiline na podanie znaleckého posudku. Dňa 15. 04. 2015 právny zástupca žalobcu zaslal súdu vyjadrenie k uzneseniu zo dňa 02. 04. 2015 o ustanovení znaleckého ústavu. Dňa 23. 04. 2015 Ústav súdneho inžinierstva v Žiline odmietol vykonať znalecký úkon z dôvodu nemožnosti vykonať úkon včas. Dňa 11. 05. 2015 Ústav súdneho inžinierstva v Žiline doručil súdu žiadosť o udelenie súhlasu na použitie motorového vozidla a žiadosť o preddavok. Súd uznesením zo dňa 13. 05. 2015 upravil uctáreň tunajšieho súdu na preddavok na trovy znaleckého dokazovania pre Ústav súdneho inžinierstva v Žiline. Dňa 29. 05. 2015 bol spisový materiál tunajšieho súdu zaslaný Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline na vypracovanie znaleckého posudku. Dňa 27. 10. 2015 bol urgovaný Ústav súdneho inžinierstva v Žiline na vypracovanie znaleckého posudku. Ústav súdneho inžinierstva v Žiline požiadal dňa 11. 11. 2015 tunajší súd o predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku. Uznesením zo dňa 19. 11. 2015 súd predĺžil znaleckému

ústavu lehotu na predloženie písomného znaleckého posudku do 31. 01. 2016. Dňa 02. 02. 2016 súd urgoval ústav na podanie znaleckého posudku. Dňa 17. 02. 2016 bol súdu doručený znalecký posudok a dňa 18. 02. 2016 bol znalecký posudok zaslaný právnym zástupcom na vyjadrenie v lehote 10 dní. Súd uznesením zo dňa 24. 02. 2016 priznal znaleckému ústavu odmenu a náhradu hotových výdavkov za vypracovanie znaleckého posudku. Dňa 13. 04. 2016 bol vo veci vytýčený termín pojednávania na deň 12. 05. 2016. Vo veci bol z dôvodu účasti sudcov na celokrajovom školení zrušený termín pojednávania na deň 12. 05. 2016 a bol vytýčený nový termín pojednávania na deň 10. 05. 2016. Dňa 29. 04. 2016 právny zástupca žalobcu zaslal súdu vyjadrenie k znaleckému posudku. Dňa 29. 04. 2016 bolo vyjadrenie zaslané právnenému zástupcovi žalovanej. Súd pojednávanie dňa 10. 05. 2016 odročil na deň 31. 5. 2016 za účelom predvolania znalca, ako aj svedka. Dňa 27. 05. 2016 znalec oznámil, že termínu pojednávania sa nemôže zúčastniť, nakoľko je dlhodobo práceneschopný. Z dôvodu práceneschopnosť znalkyne bol termín pojednávania na deň 31. 05. 2016 zrušený. Ústav súdneho inžinierstva v Žiline dňa 15. 06. 2016 oznámil súdu, že súdna znalkyňa by mala ukončiť PN v septembri 2016. Nakoľko zákonná sudkyňa [REDAKOVANÉ] dňom 01. 07. 2016 odišla pracovať na Okresný súd Ružomberok, vo veci sa stal zákonným sudcom [REDAKOVANÉ]. Dňa 04. 10. 2016 bol vo veci vytýčený termín pojednávania na deň 07. 11. 2016. Právny zástupca žalobcu dňa 21. 10. 2016 doručil súdu žiadosť o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie pojednávanií. Termín pojednávania bol zrušený a vo veci bol určený nový termín pojednávania na deň 14. 12. 2016. Pojednávanie bolo odročené na neurčito s tým, že žalujúcej strane bola daná lehota do 15. 02. 2017, v ktorej predložia dôkazy na preukázanie nimi tvrdených nesprávnych znaleckých záverov znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline. Súd uznesením zo dňa 02. 01. 2017 priznal znaleckému ústavu znalečné. Dňa 13. 02. 2017 právny zástupca žalobcu požiadal súd o poskytnutie dlhšej lehoty na predloženie dôkazov, súd lehotu predĺžil do 30. 04. 2017. Dňa 27. 04. 2017 právny zástupca žalobcu doručil súdu znalecký posudok z odboru poruchy stavieb. Súd uznesením zo dňa 25. 05. 2017 uložil žalobcovi aby v lehote 15 dní zložil na účet súdu sumu 500,- eur ako preddavok na trovu znaleckého dokazovania. Dňa 12. 06. 2017 žalobca doručil súdu sťažnosť proti uzneseniu tunajšieho súdu zo dňa 25. 05. 2017. Dňa 13. 06. 2017 bol spisový materiál predložený zákonnej sudkyňi [REDAKOVANÉ] - návrat sudkyne z rodičovskej dovolenky. Súd

uznesením zo dňa 19. 06. 2017 sťažnosť žalobcu zamietol. Prípisom 20. 06. 2017 bol znalecký posudok, ktorý predložil súdu žalobca doručovaný právnemu zástupcovi žalovanej na vyjadrenie v lehote 7 dní. Súd uznesením zo dňa 24. 07. 2017 poveril Ústav súdneho inžinierstva v Žiline znaleckou úlohou – vypracovaním dodatku k znaleckému posudku v lehote 60 dní. V dňoch 29. 09. 2017 až 06. 10. 2017 bolo telefonicky urgované vypracovanie znaleckého posudku. Dňa 10. 10. 2017 bolo písomne urgované vypracovanie znaleckého posudku. Dňa 19. 10. 2017 Ústav súdneho inžinierstva Žilina požiadal o predĺženie lehoty na podanie znaleckého posudku do 30. 11. 2017. Lehota na podanie posudku bola predĺžená do 30. 11. 2017. Dňa 04. 12. 2017 bol písomne urgovaný Ústav súdneho inžinierstva v Žiline na vypracovanie znaleckého posudku. Dňa 14. 12. 2017 bolo znovu telefonicky urgované zaslanie znaleckého posudku kde bolo oznámené, že na dodatku sa stále pracuje. Súd uznesením zo dňa 22. 12. 2017 uložil znaleckému ústavu Ústavu súdneho inžinierstva Žilina poriadkovú pokutu vo výške 200,- eur. Dňa 16. 01. 2018 bolo znovu písomne urgované zaslanie znaleckého posudku. Dňa 22. 01. 2018 podal Ústav súdneho inžinierstva v Žiline sťažnosť proti uzneseniu zo dňa 22. 12. 2017. Dňa 26. 01. 2018 bolo súdu doničené doplnenie znaleckého posudku, ktoré dňa 05. 02. 2018 bolo doručené právny zástupcom žalobcu a žalovanej. Súd uznesením zo dňa 19. 02. 2018 priznal Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline znalečné vo výške 646,08 eur. Súd uznesením zo dňa 05. 03. 2018 sťažnosť Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline zamietol. Žalobca dňa 07. 03. 2018 doručil súdu sťažnosť proti uzneseniu tunajšieho súdu zo dňa 19. 02. 2018. Dňa 21. 03. 2018 bola sťažnosť žalobcu zaslaná Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline na vyjadrenie v lehote 7 dní. Dňa 05. 04. 2018 bola súdu doručená odpoveď na výzvu Ústavom súdneho inžinierstva v Žiline. Súd uznesením zo dňa 16. 04. 2018 vydal opravné uznesenie. Súd uznesením zo dňa 24. 04. 2018 sťažnosť žalobcu podanú proti uzneseniu tunajšieho súdu zo dňa 19. 02. 2018 zamietol. Dňa 24. 04. 2018 bola súdu doručená sťažnosť žalobcu proti uzneseniu tunajšieho súdu zo dňa 16. 04. 2018. Dňa 16. 04. 2018 bol vo veci vytýčený termín pojednávania na deň 30. 05. 2018.»

Ústavný súd zo spisu okresného súdu sp. zn. 9 C 1161/1998 zistil, že doterajší priebeh napadnutého konania zodpovedá skutočnostiam uvedeným v prípise predsedu

okresného súdu, a preto z neho (ako relevantného podkladu) vychádzal pri rozhodovaní o sťažnosti sťažovateľky.

III.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj svojho práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejedaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že medzi obsahom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a obsahom práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru neexistujú zásadné odlišnosti (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03), a preto možno ich namietané porušenie preskúmať spoločne.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (rovnako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, podľa ktorej účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia príslušného štátneho orgánu (II. ÚS 26/95, I. ÚS 47/96, I. ÚS 55/97, I. ÚS 57/97, I. ÚS 10/98, I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, II. ÚS 12/01, I. ÚS 89/02, I. ÚS 47/03, IV. ÚS 59/03, IV. ÚS 205/03). Ústavný súd v tejto súvislosti vo svojej judikatúre opakovane zdôrazňuje, že čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne aj čl. 6 ods. 1 dohovoru) v relevantnej časti ustanovuje imperatív, ktorý platí pre všetky súdne konania a ktorý vyjadruje predovšetkým záujem o to, aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu, pretože jeho predlžovanie sa môže v konečnom dôsledku prejavovať ako odmietnutie výkonu spravodlivosti (PL. ÚS 25/01). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu na účely občianskoprávneho konania vyplývala do 30. júna 2016 z príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý bol s účinnosťou od 1. júla 2016 zrušený, pričom v súčasnosti je táto povinnosť upravená v príslušných ustanoveniach Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“).

Povinnosť súdu a sudcu konať bez prietáhov podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 vyplývala z § 6 OSP, ktorý súdu prikazoval, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupoval tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a rozhodnutá, ako aj z § 117 ods. 1 OSP, podľa ktorého bol sudca povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov, a z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu alebo samosudca spravidla oznámi deň, keď sa bude konať nové pojednávanie. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prietáhov podľa právnej

úpravy účinnej od 1. júla 2016 je *expresis verbis* zakotvená ako základný princíp civilného sporového konania v čl. 17 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priet'ahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb. Tento základný princíp konania je premietnutý do ďalších ustanovení Civilného sporového poriadku, v ktorých sú zohľadnené osobitosti jednotlivých typov súdnych konaní. Povinnosť súdu konať bez priet'ahov vyplýva z § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania, ako aj z § 153 CSP, ktorý sa týka sudcovskej koncentrácie konania, a ďalej z § 168 až § 172 CSP upravujúcich predbežné prejednanie sporu a následky neprítomnosti strán, a tiež z § 179 ods. 1 CSP, podľa ktorého pojednávanie vedie súd tak, aby sa mohlo rozhodnúť spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania a účel tohto zákona, alebo § 183 ods. 1 prvej vety CSP, podľa ktorej pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, prípadne práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa uvedených kritérií ústavný súd posudzoval aj sťažnosť sťažovateľky.

Predmetom posudzovaného konania pred okresným súdom je rozhodovanie o žalobe o vyporiadanie BSM. Kľúčovou vecou patriacou do „masy“ BSM je rodinný dom s pozemkom, o ktorom žalobca – bývalý manžel sťažovateľky tvrdí, že nepatrí do BSM a je jeho výlučným vlastníctvom. Aj preto sa žalobca v pôvodne podanej žalobe domáhal určenia, že rodinný dom s pozemkom nepatrí do BSM a je jeho výlučným vlastníctvom,

keďže bol nadobudnutý z prostriedkov patriacich výlučne jemu. Žaloba bola doručená okresnému súdu 21. mája 1998.

1. V súvislosti s posudzovaním prvého kritéria ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie o žalobe o vyporiadanie BSM, ktoré je predmetom napadnutého konania, nemožno považovať z právneho hľadiska za zložité, poukazujúc pritom predovšetkým na skutočnosť, že tento typ konania tvorí štandardnú súčasť rozhodovacej agendy okresných súdov, pričom napadnuté konanie nevykazuje žiadne osobitosti, ktoré by signalizovali záver, v zmysle ktorého ide v tomto konkrétnom konaní o právne zložitejšie rozhodovanie. Zo skutkového hľadiska ústavný súd považuje napadnuté konanie za zložitejšie, a to predovšetkým z dôvodu, že pre rozhodnutie bolo nevyhnutné vykonanie pomerne zložitého znaleckého dokazovania, pri ktorého zabezpečovaní sa objektívne vyskytli komplikácie súvisiace s absenciou znalcov, ktorí sú oprávnení zodpovedať niektoré čiastkové otázky tvoriace obsah znaleckého dokazovania.

2. Vo vzťahu k ďalšiemu kritériu, t. j. správaniu sťažovateľky ako (žalovanej) strany napadnutého konania, ústavný súd konštatuje, že na prvých štyroch pojednávaniach nebola sťažovateľka prítomná, resp. sa z nich ospravedlnila, a preto ich bolo potrebné odročovať, čo malo nepochybne negatívny vplyv na doterajšiu zjavne neprimeranú dĺžku napadnutého konania. Vzhľadom na skutočnosť, že z dôvodov na strane sťažovateľky, a teda jej zavinením došlo k tomu, že okresný súd takmer dva roky nemohol vykonať efektívne pojednávanie, ústavný súd túto skutočnosť zohľadnil pri rozhodovaní o výške primeraného finančného zadost'učinenia.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 1161/1998. Vychádzal pritom zo svojej konštantnej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné prieťahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

Z popisu doterajšieho priebehu napadnutého konania vyplýva, že prvé pojednávanie vo veci okresný súd nariadil až na 15. máj 2000 – takmer dva roky po podaní žaloby, a teda už v tomto prvotnom štádiu konania spôsobil prieťahy v napadnutom konaní. Rešpektujúc zavinenie sťažovateľky spočívajúce v jej ospravedlnení, resp. v neprítomnosti na prvých štyroch pojednávaniach nariadených okresným súdom, ústavný súd konštatuje, že prvé pojednávanie, na ktorom boli prítomné obe strany (účastníci) konania, sa uskutočnilo až 20. marca 2002. Následne okresný súd uskutočnil množstvo pojednávanií, vypočul viacerých svedkov, rozhodoval o rôznych procesných otázkach (námietka zaujatosti, otázka vstupu vedľajšieho účastníka do konania, zmeny zákonných sudcov).

Z hľadiska hodnotenia efektívnosti postupu okresného súdu v napadnutom konaní ústavný súd vzal na zreteľ dôvody vyslovené v zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Žiline sp. zn. 23 Co 477/05 zo 14. marca 2006, pre ktoré bol zrušený čiastkový rozsudok okresného súdu z 28. júla 2005, ktorým okresný súd zamietol žalobu v časti o určenie, že rodinný dom s pozemkom nepatrí do BSM a určenie, že tieto nehnuteľnosti sú výlučným vlastníctvom žalobcu. Z odôvodnenia zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu zjavne vyplýva jeho právny záver, v zmysle ktorého okresný súd vo veci nemal a nesmel rozhodnúť čiastočným rozsudkom, keďže o protichodných tvrdeniach účastníkov konania o tom, že niečo patrí, resp. nepatrí do BSM, sa nerozhoduje osobitným rozsudkom, ale je povinnosťou súdu určiť, čo do masy BSM patrí, a to treba vyporiadať rozhodnutím. Spis bol po zrušení čiastočného rozsudku okresnému súdu odvolacím súdom vrátený 12. júla 2006. Vychádzajúc z dôvodov obsiahnutých v zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu, ústavný súd vyhodnotil postup okresného súdu, ktorý viedol k vydaniu čiastočného rozsudku ako neefektívny, a teda spôsobujúci zbytočné prieťahy v napadnutom konaní.

Uznesením okresného súdu z 24. januára 2008 bolo po prvýkrát (po uplynutí takmer desiatich rokov od začatia napadnutého konania) vo veci nariadené znalecké dokazovanie na účel ocenenia sporných nehnuteľností. Keďže v rámci znaleckého skúmania bolo potrebné zodpovedať aj otázky z odvetvia pozemných stavieb, viacerí znalci odmietli posudok vypracovať s poukazom na skutočnosť, že v danom odvetví nie sú ako znalci zapísaní v zozname znalcov.

V priebehu procesu ustanovovania znalcov a rušenia uznesení o ich ustanovení došlo k strate spisu pri jeho doručovaní ustanovenému znalci. Okresný súd uznesením z 28. októbra 2014 nariadil rekonštrukciu strateného spisu. Spis sa napokon našiel vo vestibule pošty 5. novembra 2014. Napokon okresný súd uznesením z 2. apríla 2015 určil na vypracovanie znaleckého posudku ústav súdneho inžinierstva, ktorý je oprávnený zodpovedať všetky potrebné otázky v rámci znaleckého dokazovania. Po viacerých urgenciách zo strany okresného súdu bol znalecký posudok vypracovaný ústavom súdneho inžinierstva a doručený okresnému súdu až 17. februára 2016. V nadväznosti na doručenie znaleckého posudku bolo potrebné vypočítať znalca, avšak oprávnená osoba – riešiteľka posudku bola dlhodobo práceneschopná, čo objektívne vyvolalo ďalšie prieťahy v konaní.

Keďže žalobca predložil v konaní 27. apríla 2017 súkromný znalecký posudok, okresný súd nariadil doplnenie znaleckého dokazovania ústavom súdneho inžinierstva. Ústav súdneho inžinierstva opätovne nerešpektoval lehotu na vypracovanie doplnku znaleckého posudku, preto mu okresný súd uložil poriadkovú pokutu v sume 200 €. Následne ústav súdneho inžinierstva predložil 16. januára 2018 okresnému súdu žiadaný doplnok znaleckého posudku. Po rozhodovaní o znalečnom okresný súd určil termín pojednávania na 30. máj 2018, ktorý bol v dôsledku žiadosti žalobcu odročený na 27. jún 2018.

Z uvedeného vyplýva, že okresný súd riešil prostredníctvom znaleckého dokazovania otázku ocenenia sporných nehnuteľností viac ako desať rokov, čo aj pri zohľadnení objektívnych okolností, ktoré spôsobili jeho predĺženie (komplikácie súvisiace s výberom znalcov), nie je z ústavného hľadiska prijateľné. Ústavný súd preto aj postup okresného súdu pri zabezpečovaní znaleckého dokazovania považuje za neefektívny, a teda spôsobujúci zbytočné prieťahy v napadnutom konaní.

Ústavný súd nemohol akceptovať obranu okresného súdu poukazujúcu na skutočnosť, že v napadnutom konaní došlo opakovane (celkom sedemkrát) k zmene v osobe zákonného sudcu v spojení s argumentáciou o nedostatočnom personálnom

obsadení súdu a so zmenami súvisiacimi so zriadením a následne zrušením Okresného súdu Námestovo. V tejto súvislosti ústavný súd poukázal na svoju ustálenú judikatúru (napr. II. ÚS 48/96, II. ÚS 52/99 alebo III. ÚS 17/02), v zmysle ktorej nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a v konečnom dôsledku nezabavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prietahy v súdnom konaní. Personálne obsadenie súdu, jeho organizácia, vysoký počet vecí v príslušnom oddelení, ako i optimalizácia súdnictva teda nie sú dôvodmi, pre ktoré by malo byť ospravedlnené, tolerované a ústavne udržateľné porušovanie základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Na tomto základe ústavný súd dospel k záveru, že okresný súd svojou neefektívnou nečinnosťou, ako aj obdobia neodôvodnenej nečinnosti spôsobil v napadnutom konaní vznik zbytočných prietáhov, čím porušil základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jej právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

Vzhľadom na skutočnosť, že napadnuté konanie nebolo v čase rozhodovania ústavného súdu ešte právoplatne skončené, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 2 ústavy prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 1161/1998 konal bez zbytočných prietáhov (bod 2 výroku tohto nálezu).

IV.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z ustanovenia § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (m. m. napr. IV. ÚS 210/04).

Sťažovateľka sa domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 10 000 € z dôvodu dlhotrvajúceho stavu právnej neistoty, pričom zdôrazňuje, že nehnuteľnosti, ktoré tvoria podstatu masy BSM, užíva po celú dobu výlučne žalobca a ona z nich nemá žiadny ošoh.

Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vychádzajúc z doterajšej zjavne neprimeranej dĺžky napadnutého konania, zistenej neefektívnej a nesústreďenej činnosti okresného súdu, prihliadajúc pritom na skutkovú zložitost' posudzovanej veci, ako aj čiastočný podiel sťažovateľky na predĺžení napadnutého konania, ústavný súd dospel k názoru, že priznanie finančného zadosťučinenia v sume 6 000 € bude primerané konkrétnym okolnostiam posudzovanej veci (bod 3 výroku tohto nálezu).

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd v zmysle § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré je vznikli v súvislosti s jej právnym zastupovaním advokátom Mgr. Romanom Kobellom, Aleja slobody 1899, Dolný Kubín. Úhradu priznal za tri úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie sťažnosti, stanovisko k vyjadreniu okresného súdu) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13 ods. 2, § 13a ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, a to v sume 488,13 €. Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky (bod 4 výroku tohto nálezu).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. júla 2018